

Песме вери и традицију – Ратко Поповић

СРПСКОЈ ХЕРОИНИ МАЈИ КОВАЧЕВИЋ

Чије звијезде над Краљевој сјаје?
То су птићи Ковачевић Маје!
Једанаест има голубића
наша, друга, Мајка Југовића.

Господ јој је подарио дјецу,
а Маја се моли сваком свецу.
Пјесме пјева веселога лица,
дивним гласом, као славујица!

Српкиња је од главе до пете,
вјери учи свако своје дијете.
Сви пјевају у црквеном хору
и веслају ка Христовом мору.

Супруг јој је отпловио горе
и стигао у жељене дворе.
Утјеху им са небеса пружа,
сад у рају цвјета њена ружа.

Дјеца уче и поштују маму,
радују се сваком новом дану.
Са двоје се игра мала маца,
Маја има девет школараца.

У свијету се њима многи диве,
благо мјесту у ком они живе!
Благо мајци што је Бог награди
по Србији Цвијеће да расади!

Град Краљево с њима се поноси,
Маја радост Србији доноси.
Сви су они весели и чили,
а Господу и драги и мили.

ОРАО СВЕТОГ САВЕ

Лети Орле, до Призрена града,
гдје је некад Душан царевао,
и кажи им опет ће да влада
Косово је Бог Србима дао!

Кад обићеш Душанове дворе,
прошетај се и до Црне Горе.
На Ловћену одмори се мало,
предај што сам Његошу послао!

Упитај га да л' се уморио,
и какав је ноћас санак снио?
Добро пази о чему говори
И на чијем Он језику збори!

Према њему сад су многи дрски,
на Ловћену Он говори српски.
Нема њему у свијету премца,
ни стихова ко из „Горског вијенца!“

Са Ловћена, лети до Острога
И поздрави свеца чувенога.
Кажи Орле братској Црној Гори
на Острогу, да се српски збори!

Кад обиђеш братску Црну Гору,
тад полети ка Егејском мору!
Лети Орле гдје још ниси био,
ту је Сава монаштво примио.

Кад се вратиш ти са Свете Горе,
гдје монаси на српском говоре,
у Трнову, одмори се мало,
гдје је Сава Богу душу дао.

Из Трнова, лети до Охрида,
са поносом без имало стида.
Види да ли има оног сјаја
Ко у доба Светог Николаја!

Све је Христу испунио жеље,
ту написа српско Јевањђеље.
Благослов је добио од Бога,
аутор је „Охридског пролога“.

Најљепше је пјесме испјевао,
свој допринос Светосављу дао.
У логор га Швабе одведоше,
али Крсту ништа не моглоше!

Из Охрида, крени ка Врачару,
обавјести најсветију главу

шта си чуо и шта си видио
И какав је Његош санак снио.

У повратку одмори се мало
гдје је Лазар клетву изрекао,
гдје Обилић раскроји Мурата
турског цара свима из ината.

Арнауту нашој црној ноћи,
кажи да ће као Мурат проћи!
Крај долази и њиховој бури,
поново ће цвјетати Божури!

Свети Сава вида наше ране,
Стефан, Душан, чувају Дечане.
Метохија опет ће да сија
кварно сјеме не може да клија!

Арнаути из земљице свете,
боље вам је сами да одете!
Док је здрава на рамену глава,
Лазар своју војску васкрсава!

Кад Орао на Врачару стаде,
пред иконом Светог Саве паде!
Уморна је прекрстио крила,
Божија га обузела сила!

И овако пред иконом збори,
Светитељу истину говори!
У Призрену више Срба нема,
епархија призренска срушена!

Растјераше Србе на све правце,
љути вуци поклаше јагањце!
На Ловћену Владика не спава,
са Богом се стално разговара!

Слушао сам када они зборе,
на српскоме језику говоре.
У вјери је највеће богатство,
вратићемо Душаново царство!

На Острогу Свети Василије
дар од Бога што на земљи грије.
А звук звона вјетар кад понесе,
и у Риму Ватикан се тресе!

Кад сам био близу Хиландара,
мислио сам да ме око вара!
Сад Хиландар новим сјајем сија,
Твоја Саво црква најмилија!

У Охридџу нема оног сјаја
кô у доба Светог Николаја!
Од српске се цркве одвојише,
Светосавље ту више не дише.

Николаја нико не спомиње,
за њим плачу и данас светиње!
Пред Господом они много гријеше,
када наше храмове отеше!

Кад надлетиx земљу Метохију,
сузе су ми текле из очију

На стотине храмова без крова,
У ранама душа Србинова!

Хвала Орле на твојему лету,
слушај Саву и пренеси свијету!
Васкрснуће наша мајка света,
Косовом ће Милица да шета!

